

Dominee nam het niet

Tussen onze oude familiepapieren bevindt zich een wat merkwaardig gezegeld papier, dat dateert van 1723 en opgemaakt werd door de toenmalige richter Cloppenborch.

't Is duidelijk leesbaar, maar schrikt even af door het veelvuldig gebruik van latijnse termen en uitdrukkingen. Misschien moest dit in die dagen een beetje kracht bijzetten aan de "image" van een richter....

De kern van de zaak blijkt echter nogal eenvoudig.

Ernestus Molanus was in die dagen pastor te Onstwedde. Hij schijnt meer pijlen op zijn boog gehad te hebben; dominee boerde er ook bij. Niet zo vreemd overigens, als we bedenken, dat tot de pastoriegoederen van de Onstwedder kerk ook twee boerderijen behoorden.

Het blijkt, dat pastor Molanus verschil van mening kreeg met de Veenhuizen. De "Geïnteresseerden van Veenhuisen" worden voor de richter vertegenwoordigd door Arend Peters, stellig afkomstig van de boerderij " 't Peters" in Veenhuizen, waar in sommige oude stukken sprake van is.

Dominee Molanus nu beklagt zich, dat men "koorn of vlas" weggehaald heeft van een stuk land, waarvan hij "immobilium posessor" was... Hij had in 1721 "reets van den predickstoel gekondigt", dat dit zijn bezit was en dat anderen er moesten afblijven. Nu dat toch gebeurd was, eiste hij via de richter een schadevergoeding. En deze verzocht de dominee, maar te bewijzen, dat hij "immobilium posessor" (eigenaar) van die grond was. Eén van de vele gevallen dus van verschil van mening over de eigendomsrechten op een bepaald stuk grond... want dat kwam nogal eens voor!

De boosdoeners in Veenhuizen verklaarden trouwhartig, "dat sij niet geweeten hebben den Impetr. immobilium posessor was". Zij hadden wel iets horen verluiden, maar behoefden "niet te vreden te weesen met het bloote hooren seggen van anderen".

Dominee Molanus heeft bovendien kennelijk een fout gemaakt. Het blijkt, dat er een betrouwbare verklaring was, waaruit zijn eigendomsrechten zouden blijken; ondertekend door de Onstwedders Harm Luitjes, Jan Broijl, Jurrien Rijckes en Hans Meeninga; dominee wordt aangewreven, dat hij deze "verteijckente attestatie" (ondertekening bevestiging) al op 27 maart 1721 in handen gehad heeft, maar ze niet aan de richter heeft voorgelegd. Later kwam hij daarmee voor de dag, maar de richter zal dat niet zo leuk gevonden hebben, wellicht had men hem heel wat schrijfwerk kunnen besparen. Daarom trok dominee aan het kortste eind wat de "kosten van het geding" betrof. De richter schrijft: "wegens het terugge houden van de attestatie die hij reets op den 27 Martij 1721 in handen heeft gehad en wegens die inmiddels onnut en ten onrechte veroorsaecte kosten".